

मनुः

मार्कण्डेय उवाच ।

“तामादाय ततो भूपः खमेव नगरं ययौ ।
 तस्मादजायत सुतो रैवता रैवतो मनुः ॥
 समेतः सकलैर्धर्मैर्भगवैरपराजितः ।
 विज्ञाताखिलशास्त्रार्थो वेदविद्यार्थशास्त्रवित् ॥
 तस्य मन्वन्तरे देवान् सुनिदेवैर्द्रवाधिवात् ॥
 कथ्यमानात्मन्या ब्रह्मन् । निबोध सुसमाहितः ॥
 सुमेधसक्तत्र देवास्तथा भूपतयो द्विज ॥
 वैकुण्ठचामितामश्च चतुर्दश चतुर्दश ॥
 तेषां देवगणानान् चतुर्णांमपि चत्वर ॥
 नान्ना विभुरभूद्वेदः प्रतयस्त्रीपलचकः ॥
 हिरण्यलोमा वेदश्रीरुर्हवाहुस्तथापरः ।
 वेदवाहुः सुधामा च पर्जन्यश्च महासुनिः ॥
 वशिष्ठश्च महाभागो वेदवेदान्तपारगः ।
 एते सप्तर्षयश्चासन् रैवतस्यान्तरे मनोः ॥
 बलवन्सुमेधावीर्यः सुयष्टश्चक्षुषापरः ।
 सत्यकाद्यास्तपेवासन् रैवतस्य मनोः सुताः ॥
 रैवतान्तास्तु मनवः कथिता ये नथा तव ।
 स्त्रायभुवाश्रया स्त्रिते खारोत्पिबन्ते मनुम् ॥”
 अस्यान्यद्विवरणं तत्रैव द्रष्टव्यम् ॥ ६ वास्तुषः ।
 यथा, तत्रैव ७६ अध्याये ।
 “तस्य मन्वन्तरेऽस्य येऽन्तरत्रिदशा द्विज ! ।
 ये चर्षयस्तथैवैको ये सुताश्चास्य तान् श्रेष्ठ ॥
 व्यर्था नाम सुरास्तत्र तेषामेकोऽष्टको गणः ।
 प्रख्यातकर्म्मणां विप्र । यज्ञे ह्ययमुजामयम् ॥
 प्रख्यातबलवीर्याणां प्रभामखलुर्हृद्ग्राम् ।
 द्वितीयश्च प्रख्यातो देवानामष्टको गणः ॥
 तथैवाष्टक एवाप्तो भयान्तो देवतागणः ।
 चतुर्थश्च गणस्तत्र यद्यगात्स्यस्तथाष्टकः ॥
 खेखर्षशास्त्रधैवान्ये तत्र मन्वन्तरे द्विज ! ।
 पञ्चमे च गणे देवास्तत्तर्षज्ञा ह्यन्तराश्रिनः ॥
 शतं क्रतूनामाह्वय यज्ञेषामधिपोऽभवत् ।
 मनोजवस्तथैवैन्द्रः संख्यातो यज्ञभागसृक् ॥
 सुमेधा विरजाश्चैव हविष्मालुन्नतो मधुः ।
 अतिनामा सदिष्णश्च सप्तसप्तति चर्षयः ॥
 उत्कृष्टप्रतदुत्तप्रसुखाः सुमहाबलाः ।
 चास्तुवस्त मनोः पुत्राः पृथिवीपतयोऽभवन् ॥”
 अस्यान्यद्विवरणं तत्रैवाध्याये द्रष्टव्यम् ॥ ७ वैव-
 स्वतः । यथा तत्रैव ७६ अध्याये ।

मार्कण्डेय उवाच ।

“आदिता वसवो रुद्राः साध्या विन्धे मरुद्गणाः ।
 भृगवोऽङ्गिरसश्चाष्टौ यत्र देवगणाः स्मृताः ॥
 आदिता वसवो रुद्रा विन्धेया कश्यपात्मजाः ।
 साध्याश्च वसवो विन्धे धर्मपुत्रगणाकायः ॥
 भृगोस्तु भृगवो देवाः पुत्रा अङ्गिरसः सुताः ।
 एव सर्गश्च मारीचो विज्ञेयः साम्यताधिपः ॥
 ऊर्ज्वली नाम चैवैत्री महात्मा यज्ञभागसृक् ।
 अतीतानागता ये च वर्तन्ते साम्यतश्च ये ॥
 सर्वे ते त्रिदशैनास्तु विज्ञेयास्तुल्यलज्जयाः ।
 एक्ष्माचाः कुलिश्रिणः सर्वे एव पुरन्दराः ॥
 मपतन्तो वृषाः सर्वे श्रेष्ठिणो गजगामिनः ।
 ते यतकतवः सर्वे भूताभिभवतैश्च ॥

मनुः

धर्मावैः कारणैः सुहैराधिपत्वगुणान्विताः ।
 भूतभयभयवन्नाथाः श्रेष्ठ चेतन्त्रयं द्विज ! ॥
 भूर्लोकैर्धर्मैः स्मृता भूमिरन्तरीचं दिवः स्मृतम् ।
 दिव्यात्स्य च तथा स्वर्गल्लोकैश्चमिति गद्यते ॥
 अत्रिष्वेव वशिष्ठश्च काश्यपश्च महावृषिः ।
 गौतमश्च भरद्वाजो विद्यामित्रोऽथ कौशिकः ॥
 तथैव पुत्रो भगवानृषीकस्य महात्मनः ।
 जमदग्निसु सप्तैते सुनयोऽत्र तथान्तरे ॥
 ईक्ष्वाकुर्नाभगश्चैव धृष्टशर्मातिरेव च ।
 नरिष्यन्तश्च विख्यातो नाभगो दिष्ट एव च ॥
 क्रूरुषश्च पुष्यपुत्रश्च वसुमान् लोकविश्रुतः ।
 मनोर्वैवस्वतस्त्रैते नव पुत्राः प्रकीर्णिताः ॥
 वैवस्वतमिदं ब्रह्मन् । कथितन्ते मयान्तरम् ।
 अस्मिन् श्रुते नरः सद्यः पठिते चैव सतम् ॥ ।
 सुच्यते पातकेः सर्वैः पुण्यश्च महद्भुते ॥”
 अस्यान्यद्विवरणं ७७-७८ अध्याययोर्दृष्टव्यम् ॥
 ८ सावर्णिः । यथा, तत्रैव ८० अध्याये ।

मार्कण्डेय उवाच ।

“कथितस्तव सावर्णिःश्यायांश्चासुतश्च यः ।
 पूर्वजस्य मनोस्तुल्यः स मनुर्भविताष्टमः ॥
 रामो यासो गालवश्च दीप्रिमान् कृप एव च ।
 ऋष्यशृङ्गस्तथा द्रोणस्तत्र सप्तर्षयोऽभवन् ॥
 सुतपाश्चामितामश्च सुख्याश्चैव त्रिधा सुराः ।
 विश्वकः कथिताश्चैर्षी त्रयाणां त्रिगुणो गणः ॥
 तपस्तपश्च शक्रश्च द्युतिर्व्योतिः प्रभाकरः ।
 प्रभासो ह्यतिथो धर्मस्तेजोरश्मिश्च वक्रतुः ॥
 इत्यादिकस्तु सुतपा देवानां विश्वको गणः ।
 प्रभुर्विसुर्विभासादास्तथाप्त्यो विश्वको गणः ॥
 सुराणाममितानान् हतौथमपि मे श्रेष्ठ ।
 दमो दान्तो ऋतः सोमो विन्तादाश्चैव विश्वतिः ॥
 सुख्या स्त्रिते समाख्याता देवा मन्वन्तराधिपाः ॥
 मारीचस्यैव ते पुत्राः काश्यपस्य प्रजापतेः ॥
 भविष्याश्च भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ।
 तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलवैरोचनिर्मुने ! ।
 पाताल आकी योऽद्यापि दैवः समयवन्धनः ।
 विरजाश्चावैरीश्च निर्मोहः सत्यवाक् कृतिः ॥
 विष्णाद्याश्चैव तनयाः सावर्णस्य मनोवृषाः ॥”
 अस्यान्यद्विवरणं तत्रैव ८१-८३ अध्यायेषु द्रष्ट-
 व्यम् ॥ ६ दक्षसावर्णिः । यथा, तत्रैव ८४
 अध्याये ।

“दक्षपुत्रश्च सावर्णो भावी यो नवमो मनुः ।
 कथयामि मनोस्तस्य ये देवा सुनयो वृषाः ॥
 पारामरीचिर्भासश्च सुधर्माश्चक्षुषा सुराः ।
 एते त्रिधा भविष्यन्ति सर्वे द्वादशका गणाः ॥
 तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु सहस्राक्षो महाबलः ।
 साम्यतं कान्तिकेयो यो वङ्गपुत्रः वङ्गाननः ॥
 अद्भुतो नाम शक्रोऽसौ भावी तस्यान्तरे मनोः ।
 मेधातिथिवैशुः सखी ज्योतिष्मान् द्युतिर्मास्तया ॥
 सप्तर्षयोऽन्यः सबलस्तथाप्त्यो ह्यथावहनः ।
 धृष्टकेतुर्वैश्वेकैः पञ्चदशो गिरामयः ॥
 पृथुश्रवास्तथाधिष्ठात् भूदुरिणो दृष्टद्वयः ॥
 एते वृषसुतास्तस्य दक्षपुत्रस्य वै वृषाः ॥”

मनुः

१० ब्रह्मसावर्णिः । यथा, तत्रैव ८४ अध्याये ।
 “मनोस्तु दशमस्यान्यच्छ्रेष्ठ मन्वन्तरं द्विज ! ॥
 मन्वन्तरे च दशमे ब्रह्मपुत्रस्य धीमतः ।
 सुखासीना विरुद्धाश्च त्रिःप्रकाराः सुराः
 स्मृताः ॥

श्रुतसंख्या हि ते देवा भविष्याभाविनो मनोः ।
 यत् प्राणिनां श्रुतं भावि तद्देवानां तदा श्रुतम् ॥
 श्रान्तिरिन्द्रस्तथा भावी सर्वैरिन्द्रगुणैर्वृतः ।
 सप्तर्षींस्तान् निबोध त्वं ये भविष्यन्ति वै तदा ॥
 आपोर्धर्मिर्हविष्माश्च सुकृती सत्य एव च ।
 नाभागोऽप्रतिमश्चैव वाशिष्ठश्चैव सप्तमः ॥
 सुक्षेत्रोत्तमोनाश्च भूमिसेनश्च वीर्यवान् ।
 शतानीकोऽथ वृषभो ह्यनमित्रो जयद्रथः ॥
 भूरिदुम्नः सुपर्वा च तस्यैते तनया मनोः ॥”
 ११ धर्मसावर्णिः । यथा, तत्रैव ।
 “भविष्या धर्मपुत्रस्य सावर्णस्यान्तरं श्रेष्ठ ॥
 विहङ्गमाः कामगाश्च निर्माणरतयस्तथा ।
 त्रिःप्रकारा भविष्यन्ति एकैकस्त्रिंशतो गणाः ॥
 मासर्तुर्दिवसा ये तु निर्माणपतयस्तु ते ।
 विहङ्गमा रात्रयोऽथ मौक्तिकाः कामगा गणाः ॥
 इन्द्रो वृषाखो भविता तेषां प्रख्यातविक्रमः ।
 हविष्माश्च वरिष्ठश्च ऋष्टिरन्तस्तथावृषिः ॥
 निचरश्चानश्चैव विष्टिश्चान्यो महासुनिः ।
 सप्तर्षयोऽन्तरे तस्मिन्नपिदेवश्च सप्तमः ॥
 सर्वत्रगः सुशर्मा च देवानोक्तः पुङ्गवः ।
 हेमधन्वा दृष्टाश्चैव भाविनस्तुसुता वृषाः ॥”
 १२ रुद्रसावर्णिः । यथा, तत्रैव ।

“द्वादशे रुद्रपुत्रस्य प्राप्ति मन्वन्तरे मनोः ।
 सावर्णस्यस्य ये देवा सुनयश्च श्रेष्ठस्य तान् ॥
 सुधर्माणः सुमनसो हरिता रोहितास्तथा ।
 सुवर्णाश्च सुरास्तत्र पञ्चैते दशका गणाः ॥
 तेषामिन्द्रस्तु विज्ञेय ऋतधामा महाबलः ।
 सर्वैरिन्द्रगुणैर्वृक्तः सप्तर्षीर्नपि मे श्रेष्ठ ॥
 द्युतिस्तपस्वी सुतपास्तपोर्धर्मिस्तपोनिधिः ।
 तपोरतिस्तथैवान्यः सप्तमस्तु तपोष्ठितः ॥
 देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ।
 मित्रवान् मित्रविन्दश्च भाविनस्तुसुता
 वृषाः ॥”

१३ रौच्यः । यथा, तत्रैव ।
 “त्रयोदशस्य पय्याये रौच्यात्स्य मनोः सुतान् ।
 सप्तर्षींश्च वृषाश्चैव गदतो मे निशामय ॥
 सुधर्माणः सुरास्तत्र सुकर्माणस्तथापरैः ।
 सुशर्माणः सुरा स्त्रिते समस्ता सुनिवसतम् ॥
 महाबलो महावीर्यस्त्वैवामित्रो हिवस्यतिः ।
 भविष्यानथ सप्तर्षीन् गदतो मे निशामय ॥
 धृतिमानयश्चैव तत्तदर्शो निवस्तुक्तः ।
 निर्मोहः सुतपाश्चाप्त्यो निष्कम्पश्च सप्तमः ॥
 चित्रसेनो विचित्रश्च नयतिर्भिभ्यो इष्टः ।
 सुमेधः चक्षुर्बुद्धिश्च सुव्रतश्चैव तत्सुताः ॥”
 १४ भौतः । यथा, तत्रैव १०० अध्याये ।
 “भौत्यो नाम मनुस्तस्य पुत्रो भूतेरजायत ।
 तस्य मन्वन्तरे देवानृषीन् भूषांश्च मे श्रेष्ठ ॥